

Codul fiscal

Codul de procedură fiscală

Ediție actualizată la
10 februarie 2024

Titlul V. Contribuții sociale obligatorii

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 135. Sfera contribuțiilor sociale. În sensul prezentului titlu, contribuțiile sociale definite la art. 2 alin. (2) sunt contribuții sociale obligatorii.

Art. 135¹.^[1] **Definiții.** (1) În înțelesul prezentului titlu, prin *salariu de bază minim brut pe țară* se înțelege salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului sau prin alte acte normative.

(2)^[2] În situația în care, prin hotărâre a Guvernului sau prin alte acte normative, se utilizează, în același timp, mai multe valori ale salariului minim brut pe țară, în aplicarea prevederilor art. 145, 146 și 157¹, se ia în calcul valoarea cea mai mică a salariului minim brut pe țară, dacă prin lege nu se prevede altfel.

(3)^[3] În aplicarea prevederilor art. 148, 151, 170, 174 și 174¹, în situația în care, prin hotărâre a Guvernului, se utilizează în cursul aceluiași an mai multe valori ale salariului minim brut pe țară, la verificarea încadrării venitului în plafoanele anuale, precum și la stabilirea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale, respectiv al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate, se ia în calcul valoarea salariului minim brut pe țară în vigoare la data de 25 mai a anului de realizare a venitului pentru care se stabilesc contribuțiile sociale. Prevederea se aplică și în cazul opțiunii exprimate potrivit art. 180 alin. (1) lit. a).

Notă. 1. Potrivit art. 1 din H.G. nr. 900/2023 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată (M. Of. nr. 877 din 28 septembrie 2023), „Începând cu data de 1 octombrie 2023, **salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată**, prevăzut la art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în bani, fără a include indemnizații, sporuri și alte adaosuri, la suma de 3.300 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 165,333 ore pe lună, reprezentând 19,960 lei/oră”.

2. Potrivit art. 1 din O.U.G. nr. 93/2023 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru sectoarele construcții, agricol și industria alimentară (M. Of. nr. 993 din 1 noiembrie 2023), „(1) Prin derogare de la prevederile art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru **sectorul construcții** salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată se stabilește în bani, fără a include indemnizațiile, sporurile și alte adaosuri, la suma de 4.582 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 165,333 ore pe lună, reprezentând în medie 27,714 lei/oră. (2) Prevederile alin. (1) se aplică exclusiv domeniilor de activitate prevăzute la art. 60 pct. 5 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. (3) Nerespectarea prevederilor alin. (1) de către societăți constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și atrage anularea acordării facilităților fiscale”.

3. Potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 93/2023 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru sectoarele construcții, agricol și industria alimentară (M. Of. nr. 993 din 1 noiembrie 2023), „(1) Prin derogare de la prevederile art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru **sectorul agricol și industria alimentară**, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată va fi de 3.436 lei lunar, fără a include indemnizațiile, sporurile și alte adaosuri, pentru un program normal de lucru în medie de 165,333 ore pe lună, reprezentând în medie 20,782 lei/oră. (2) Prevederile alin. (1) se aplică exclusiv domeniilor de activitate prevăzute la art. 60 pct. 7 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. (3) Nerespectarea prevederilor alin. (1) de către societăți constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și atrage anularea acordării facilităților fiscale”.

^[1] Art. 135¹ a fost introdus prin art. I pct. 40 din O.U.G. nr. 79/2017 și este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 95 din Legea nr. 296/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[2] Alin. (2) al art. 135¹ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. LIII pct. 85 din O.U.G. nr. 115/2023, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2024.

^[3] Alin. (3) al art. 135¹ a fost introdus prin art. LIII pct. 86 din O.U.G. nr. 115/2023, aplicabil începând cu veniturile aferente anului 2024.

Art. 135².^[1] Dispoziții generale privind regulile aplicabile veniturilor realizate din străinătate. Pentru veniturile realizate din străinătate, în vederea stabilirii contribuțiilor sociale obligatorii se aplică regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestora, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Capitolul II. Contribuțiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat

Legislație conexă: Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010), în vigoare până la 1 septembrie 2024/Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii (M. Of. nr. 1089 din 4 decembrie 2023), în vigoare de la 1 septembrie 2024.

Secțiunea 1. Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii

Art. 136. Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii. Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetățenii români, cetățenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul ori reședința în România;

b)^[2] cetățenii români, cetățenii altor state și apatrizii care nu au domiciliul sau reședința în România, în condițiile prevăzute de legislația europeană aplicabilă în domeniul securității sociale, precum și de acordurile privind sistemele de securitate socială la care România este parte, cu excepția nomazilor digitali, definiți în conformitate cu prevederile art. 2 lit. n⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care nomadul digital este prezent pe teritoriul României pentru o perioadă sau mai multe perioade care nu depășesc 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

c) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, atât pe perioada în care persoanele fizice care realizează veniturii din salarii ori asimilate salariilor desfășoară activitate, cât și pe perioada în care acestea beneficiază de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate;

d) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București, pentru persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecție socială ori de indemnizații de asigurări sociale de sănătate care se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii, și pentru care dispozițiile legale prevăd plata de contribuții de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat din bugetul asigurărilor pentru șomaj;

e)^[3] Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. B și alin. (2), art. 23 alin. (2) și la art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare;

f) unitățile trimitătoare, pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, inclusiv pentru categoriile de personal trimise în misiune temporară sau permanentă în străinătate prevăzute prin hotărâre a Guvernului, pentru soțul/soția care însoțește personalul trimis în

^[1] Art. 135² a fost introdus prin art. I pct. 96 din Legea nr. 296/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[2] Lit. b) de la art. 136 este reprodușă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 69/2023, în vigoare de la 2 aprilie 2023.

^[3] Lit. e) de la art. 136 este reprodușă astfel cum a fost modificată prin art. LIII pct. 87 din O.U.G. nr. 115/2023, aplicabil începând cu indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate aferente lunii ianuarie 2024.

misiune permanentă în străinătate și căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu și pentru membrii Corpului diplomatic și consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă, ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depășește 90 de zile calendaristice.

Secțiunea a 2-a. Veniturile pentru care se datorează contribuția și cotele de contribuții

Art. 137. Categoriile de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale. (1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii, prevăzuți la art. 136, datorează, după caz, contribuția de asigurări sociale pentru următoarele categorii de venituri realizate din România și din afara României, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligația declarării în România^[1]:

a) venituri din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b)^[2] venituri din activități independente, definite conform art. 67, cu excepția celor din vânzarea energiei electrice de către prosumatorii, persoane fizice, altele decât cele organizate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, la furnizorii de energie electrică cu care respectivii prosumatori au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice, dacă centralele electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile pe care le dețin au puterea electrică instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum;

b')^[3] venituri din drepturi de proprietate intelectuală, definite la art. 70, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 72 alin. (3);

c) indemnizații de șomaj;

d) indemnizații de asigurări sociale de sănătate.

(2)^[4] Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuții de asigurări sociale și în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la art. 60.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 2547/2019 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, precum și a modelului și conținutului unor formulare (M. Of. nr. 800 din 2 octombrie 2019).

Art. 138.^[5] **Cotele de contribuții de asigurări sociale.** Cotele de contribuții de asigurări sociale sunt următoarele:

a) 25% datorată de către persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale, potrivit prezentei legi;

b) 4% datorată în cazul condițiilor deosebite de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora;

c) 8% datorată în cazul condițiilor speciale de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010, de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora.

^[1] Partea introductivă de la alin. (1) al art. 137 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 41 din O.U.G. nr. 79/2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018.

^[2] Lit. b) de la alin. (1) al art. 137 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. IX pct. 3 din Legea nr. 155/2020, în vigoare de la 30 iulie 2020.

^[3] Lit. b') de la alin. (1) al art. 137 a fost introdusă prin art. I pct. 49 din O.U.G. nr. 18/2018, în vigoare de la 23 martie 2018.

^[4] Alin. (2) al art. 137 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din O.U.G. nr. 50/2015, în vigoare de la 1 ianuarie 2016.

^[5] Art. 138 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 42 din O.U.G. nr. 79/2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018.

Art. 138¹.^[1] **Prevederi speciale pentru domeniul construcțiilor.** (1)^[2] Pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul construcției și se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5, cota contribuției de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu punctele procentuale corespunzătoare cotei de contribuție la fondul de pensii administrat privat prevăzute în Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) care datorează contribuția la fondul de pensii administrat privat reglementat de Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt scutite de la plata acestei contribuții în limita cotei prevăzute la alin. (1).

(3)^[3] Prevederile alin. (1) și (2) se aplică potrivit procedurii aprobate prin ordinul ministrului finanțelor prevăzut la art. 60 pct. 5 lit. d).

Legislație conexă: O.M.F. nr. 1528/2022 privind stabilirea Procedurii de acordare a facilităților fiscale în domeniul construcțiilor (M. Of. nr. 661 din 1 iulie 2022).

Art. 138².^[4] **Prevederi speciale pentru sectorul agricol.** (1)^[5] Pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul agricol și în industria alimentară și se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 7, cota contribuției de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu punctele procentuale corespunzătoare cotei de contribuție la fondul de pensii administrat privat prevăzute în Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028.

(2) Prevederile art. 138¹ alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și persoanelor fizice prevăzute la alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică potrivit procedurii aprobate prin ordinul ministrului finanțelor prevăzut la art. 60 pct. 7 lit. d).

Legislație conexă: O.M.F. nr. 1525/2022 privind stabilirea Procedurii de acordare a facilităților fiscale în sectorul agricol și în industria alimentară (M. Of. nr. 661 din 1 iulie 2022).

Art. 138³.^[6] *Abrogat.*

Art. 138⁴.^[7] **Prevederi speciale pentru activitatea de creare de programe pentru calculator.** (1)^[8] Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 60 pct. 2, cota contribuției de asigurări sociale prevăzută la art. 138 lit. a) se reduce cu punctele procentuale corespunzătoare cotei de contribuție la fondul de pensii administrat privat prevăzute în Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prevederea se aplică până la data de 31 decembrie 2028, la locul unde se află funcția de bază, pentru veniturile brute lunare de până la 10.000 lei

^[1] Art. 138¹ a fost introdus prin art. 66 pct. 10 din O.U.G. nr. 114/2018, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019.

^[2] Alin. (1) al art. 138¹ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 16 din Legea nr. 296/2023, în vigoare de la 1 noiembrie 2023 și aplicabil începând cu veniturile aferente aceleiași luni.

^[3] Alin. (3) al art. 138¹ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 135/2022, în vigoare de la 20 mai 2022.

^[4] Art. 138² a fost introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 135/2022, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii iunie 2022.

^[5] Alin. (1) al art. 138² este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 17 din Legea nr. 296/2023, în vigoare de la 1 noiembrie 2023 și aplicabil începând cu veniturile aferente aceleiași luni.

^[6] Art. 138³ a fost introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 135/2022 și a fost abrogat prin art. LIII pct. 88 din O.U.G. nr. 115/2023, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2024.

^[7] Art. 138⁴ a fost introdus prin art. III pct. 19 din Legea nr. 296/2023, în vigoare de la 1 noiembrie 2023 și aplicabil începând cu veniturile aferente aceleiași luni.

^[8] Alin. (1) al art. 138⁴ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. LIII pct. 89 din O.U.G. nr. 115/2023, în vigoare de la 15 decembrie 2023.

inclusiv, obținute din salarii și asimilate salariilor realizate de persoana fizică în baza unui contract individual de muncă, raport de serviciu, act de delegare sau detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, după caz. Partea din venitul brut lunar ce depășește 10.000 lei nu beneficiază de facilități fiscale.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) care datorează contribuția la fondul de pensii administrat privat reglementat de Legea nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt scutite de la plata acestei contribuții în limita cotei prevăzute la alin. (1).

(3)-(4)^[1] *Abrogate.*

Art. 138⁵.^[2] **Prevederi specifice activității de creare de programe pentru calculator, sectorului construcții, sectorului agricol și industriei alimentare.** (1) Prin excepție de la prevederile art. 138¹ alin. (1) și (2), art. 138² alin. (1) și (2) și art. 138⁴ alin. (1) și (2), persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor din domeniile respective pot opta pentru plata contribuției datorate la fondul de pensii administrat privat.

(2) Opțiunea se depune în scris, la angajator, acesta reținând contribuția aferentă potrivit prevederilor legale, începând cu veniturile lunii următoare celei în care s-a înregistrat opțiunea.

(3) Persoanele fizice prevăzute la art. 60 pct. 2, 5 și 7 pot renunța la opțiunea exprimată potrivit prevederilor alin. (2), prin depunerea unei solicitări în scris la angajator. Aceasta se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare depunerii solicitării.

(4) Regulile privind aplicarea prevederilor alin. (2) și (3) se stabilesc de angajator prin regulamentul intern sau, după caz, prin alt document intern emis de acesta.

(5) Prevederile art. 60¹ se aplică în mod corespunzător în vederea determinării veniturilor din salarii și asimilate salariilor pentru care se aplică cota redusă prevăzută la art. 138¹ alin. (1), art. 138² alin. (1) sau art. 138⁴ alin. (1).

Secțiunea a 3-a. Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și în cazul persoanelor pentru care plata unor prestații sociale se achită de instituții publice

Art. 139. Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor^[3]. (1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câștigul brut realizat din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în alte state, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include^[4]:

a) veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile asupra cărora se datorează contribuția sunt cele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a);

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

^[1] Alin. (3) și (4) ale art. 138⁴ au fost abrogate prin art. LIII pct. 90 din O.U.G. nr. 115/2023, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2024.

^[2] Art. 138⁵ a fost introdus prin art. LIII pct. 91 din O.U.G. nr. 115/2023, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2024.

^[3] Denumirea marginală a art. 139 este reproducă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 43 din O.U.G. nr. 79/2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018.

^[4] Partea introductivă de la alin. (1) al art. 139 este reproducă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 43 din O.U.G. nr. 79/2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018.

d) remunerația administratorilor societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

e) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile convenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

f) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;

g) sumele din profitul net convenite administratorilor societăților, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

h) sumele reprezentând participarea salariaților la profit, potrivit legii;

i)^[1] sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv cele acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept;

j)^[2] indemnizația de delegare, indemnizația de detașare, inclusiv indemnizația specifică detașării transnaționale, prestațiile suplimentare primite de lucrătorii mobili prevăzuți în Hotărârea Guvernului nr. 38/2008, cu modificările ulterioare, precum și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați potrivit legislației în materie, pe perioada desfășurării activității în altă localitate, în țară sau în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităților și instituțiilor publice, în limita a 3 salarii de bază corespunzătoare locului de muncă ocupat;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, în limita a 3 salarii de bază corespunzătoare locului de muncă ocupat.

Plafonul aferent valorii a 3 salarii de bază corespunzătoare locului de muncă ocupat se calculează distinct pentru fiecare lună în parte, prin raportarea celor 3 salarii la numărul de zile lucrătoare din luna respectivă, iar rezultatul se multiplică cu numărul de zile corespunzător fiecărei luni din perioada de delegare/detașare/desfășurare a activității în altă localitate, în țară sau în străinătate;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

l)^[3] indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare primite pe perioada deplasării în altă localitate, în țară sau în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul

^[1] Lit. i) de la alin. (1) al art. 139 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 98 din Legea nr. 296/2020, dispoziții aplicabile începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial a Legii nr. 296/2020 (21 decembrie 2020).

^[2] Lit. j) de la alin. (1) al art. 139 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. LIII pct. 92 din O.U.G. nr. 115/2023, în vigoare de la 15 decembrie 2023.

^[3] Lit. l) de la alin. (1) al art. 139 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. LIII pct. 92 din O.U.G. nr. 115/2023, în vigoare de la 15 decembrie 2023.

juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităților și instituțiilor publice, în limita a 3 remunerații prevăzute în raportul juridic;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, în limita a 3 remunerații prevăzute în raportul juridic.

Plafonul aferent valorii a 3 remunerații prevăzute în raportul juridic se calculează distinct pentru fiecare lună în parte, prin raportarea celor 3 remunerații la numărul de zile lucrătoare din luna respectivă, iar rezultatul se multiplică cu numărul de zile corespunzător fiecărei luni din perioada deplasării;

m) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a entității, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

n) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007, cu modificările și completările ulterioare^[1];

o)^[2] indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator sau din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, primite pe perioada în care persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor beneficiază de concedii medicale și de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, conform prevederilor legale;

p) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

q) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

r)^[3] indemnizația de hrană și indemnizația de vacanță acordată potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare;

s)^[4] remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii;

ș)^[5] valoarea nominală a tichetelor cadou prevăzute la art. 76 alin. (3) lit. h), acordate de către angajatori, potrivit legii;

ț)^[6] veniturile prevăzute la art. 142 lit. aa¹⁾, pentru partea care depășește limitele prevăzute la respectiva dispoziție.

(2)-(3)^[7] *Abrogate.*

^[1] N.r. Legea nr. 230/2007 a fost abrogată prin Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor (M. Of. nr. 660 din 30 iulie 2018).

^[2] Lit. o) de la alin. (1) al art. 139 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 3/2018, dispoziții aplicabile începând cu obligațiile declarative aferente lunii ianuarie 2018.

^[3] Lit. r) de la alin. (1) al art. 139 a fost introdusă prin art. 66 pct. 11 din O.U.G. nr. 114/2018, în vigoare de la 29 decembrie 2018.

^[4] Lit. s) de la alin. (1) al art. 139 a fost introdusă prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 26/2019, aplicabil începând cu veniturile lunii mai 2019.

^[5] Lit. ș) de la alin. (1) al art. 139 a fost introdusă prin art. XXIV pct. 8 din O.U.G. nr. 130/2021, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial a O.U.G. nr. 130/2021 (18 decembrie 2021).

^[6] Lit. t) de la alin. (1) al art. 139 a fost introdusă prin art. I pct. 62 din O.G. nr. 16/2022, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2023.

^[7] Alin. (2) și (3) ale art. 139 au fost abrogate prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 3/2017, dispoziții aplicabile începând cu veniturile aferente lunii februarie 2017.

(4)^[1] Sumele prevăzute la alin. (1) lit. d) și f) intră în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiași entități ori din afara ei, pensionari sau angajați cu contract individual de muncă.

Notă. Potrivit art. LXXIII din O.U.G. nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene (M. Of. nr. 1139 din 15 decembrie 2023), „(1) Prin derogare de la prevederile (...) art. 139 alin. (1) (...) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, în cazul salariaților care desfășoară activitate în baza contractului individual de muncă, încadrați cu normă întreagă, la locul unde se află funcția de bază, nu se datorează impozit pe venit și nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii suma de 200 lei/lună, reprezentând venituri din salarii și asimilate salariilor, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri, este egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre a Guvernului, în vigoare în luna căreia îi sunt aferente veniturile; b) venitul brut realizat din salarii și asimilate salariilor, astfel cum este definit la art. 76 alin. (1)-(3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în baza aceluiași contract individual de muncă, pentru aceeași lună, nu depășește nivelul de 4.000 lei inclusiv. (2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) nu se consideră a fi îndeplinită dacă, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și 31 decembrie 2024, este diminuat nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri. (3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în aceleași condiții și în cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor, astfel cum sunt definite la art. 76 alin. (1)-(3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, obținute în baza unui raport de serviciu, potrivit legii. (4) Suma de 200 de lei prevăzută la alin. (1) se diminuează în funcție de: a) perioada din lună în care salariul de bază/solda lunară din contractul individual de muncă sau raportul de serviciu, după caz, sunt menținute la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre a Guvernului; b) data de la care angajații noi sunt încadrați în muncă la un nivel al salariului/soldei lunare, după caz, egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată; c) fracția din lună pentru care se determină veniturile din salarii și asimilate salariilor; d) data de la care încetează contractul individual de muncă/raportul de serviciu, după caz. (...) (6) Prevederile prezentului articol se aplică veniturilor aferente lunilor ianuarie-decembrie 2024 inclusiv”.

Dezlegarea unor chestiuni de drept. Prin Decizia nr. 5/2020 (M. Of. nr. 480 din 5 iunie 2020), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov, Secția civilă, și a stabilit:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. a), art. 142 lit. s) pct. 3, precum și ale art. 157 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, indemnizația de hrană acordată personalului din sistemul sanitar, în conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (1) și (5) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se cuprinde în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale și în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, începând cu data de 1 ianuarie 2018”.

Art. 139¹.^[2] Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate pentru venituri asimilate salariilor pentru activitatea desfășurată în străinătate. Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri reprezentând remunerații, indemnizații, alte venituri similare, precum și orice alte avantaje, în bani și/sau în natură, obținute din străinătate în calitate de membri ai consiliului de administrație, membri ai directoratului, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, cenzori, membri fondatori, reprezentanți în adunarea generală a acționarilor sau orice alte activități desfășurate în funcții similare pentru activitatea desfășurată în străinătate la angajatori/plătitori care nu au sediul permanent și nu sunt rezidenți fiscali în România, o reprezintă câștigul brut realizat din venituri asimilate salariilor, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile

^[1] Alin. (4) al art. 139 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 43 din O.U.G. nr. 79/2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018.

^[2] Art. 139¹ a fost introdus prin art. I pct. 99 din Legea nr. 296/2020, dispoziții aplicabile începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2021.

în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 2420/2022 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale datorate de persoanele fizice pentru unele indemnizații reprezentând măsuri în domeniul protecției sociale și pentru unele venituri obținute din străinătate, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare (M. Of. nr. 1190 din 12 decembrie 2022).

Art. 140.^[1] Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori sau persoane asimilate acestora. (1) Pentru persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale o reprezintă suma câștigurilor brute prevăzute la art. 139, realizate de persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor asupra cărora se datorează contribuția, pentru activitatea desfășurată în condiții deosebite, speciale sau în alte condiții de muncă.

(2)^[2] *Abrogat.*

(3)^[3] *Abrogat.*

Notă. Potrivit art. LXXIII din O.U.G. nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene (M. Of. nr. 1139 din 15 decembrie 2023), „(1) Prin derogare de la prevederile (...) art. 140 (...) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, în cazul salariiților care desfășoară activitate în baza contractului individual de muncă, încadrați cu normă întreagă, la locul unde se află funcția de bază, nu se datorează impozit pe venit și nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii suma de 200 lei/lună, reprezentând venituri din salarii și asimilate salariilor, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri, este egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre a Guvernului, în vigoare în luna căreia îi sunt aferente veniturile; b) venitul brut realizat din salarii și asimilate salariilor, astfel cum este definit la art. 76 alin. (1)-(3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în baza aceluiași contract individual de muncă, pentru aceeași lună, nu depășește nivelul de 4.000 lei inclusiv. (2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) nu se consideră a fi îndeplinită dacă, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și 31 decembrie 2024, este diminuat nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri. (3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în aceleași condiții și în cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor, astfel cum sunt definite la art. 76 alin. (1)-(3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, obținute în baza unui raport de serviciu, potrivit legii. (4) Suma de 200 de lei prevăzută la alin. (1) se diminuează în funcție de: a) perioada din lună în care salariul de bază/solda lunară din contractul individual de muncă sau raportul de serviciu, după caz, sunt menținute la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre a Guvernului; b) data de la care angajații noi sunt încadrați în muncă la un nivel al salariului/soldei lunare, după caz, egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată; c) fracția din lună pentru care se determină veniturile din salarii și asimilate salariilor; d) data de la care încetează contractul individual de muncă/raportul de serviciu, după caz. (...) (6) Prevederile prezentului articol se aplică veniturilor aferente lunilor ianuarie-decembrie 2024 inclusiv”.

Art. 141. Excepții specifice contribuțiilor de asigurări sociale. Se exceptează de la plata contribuțiilor de asigurări sociale următoarele venituri:

a) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii;

^[1] Art. 140 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 66 pct. 12 din O.U.G. nr. 114/2018, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019. Potrivit art. 91 din O.U.G. nr. 114/2018, aplicarea prevederilor art. 66 pct. 12 se realizează cu respectarea prevederilor în domeniul ajutorului de stat.

^[2] Alin. (2) al art. 140 a fost abrogat prin art. III pct. 20 din Legea nr. 296/2023, în vigoare de la 1 noiembrie 2023 și aplicabil începând cu veniturile aferente aceleiași luni.

^[3] Alin. (3) al art. 140 a fost introdus prin art. I pct. 6 din Legea nr. 135/2022 și a fost abrogat prin art. III pct. 20 din Legea nr. 296/2023, în vigoare de la 1 noiembrie 2023 și aplicabil începând cu veniturile aferente aceleiași luni.

b)^[1] veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de către persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, din activități pentru care există obligația asigurării în aceste sisteme potrivit legii;

c) veniturile acordate, potrivit legii, personalului militar în activitate, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special care își desfășoară activitatea în instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională, pentru care se datorează contribuție individuală la bugetul de stat potrivit Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat;

d)^[2] ajutoarele/sumele acordate potrivit legii, în cazul decesului personalului din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională, decedat ca urmare a participării la acțiuni militare, și indemnizațiile lunare de invaliditate acordate personalului ca urmare a participării la acțiuni militare.

Art. 142. Venituri din salarii și venituri asimilate salariilor care nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale. Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale următoarele:

a) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

b)^[3] ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naștere/adoapție, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani și/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă sau în regulamentul intern.

Nu se cuprind în baza de calcul al contribuției nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și/sau finanțate din buget, cu excepția indemnizațiilor de vacanță acordate potrivit legii.

În cazul cadourilor în bani și/sau în natură, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori, veniturile nu sunt cuprinse în baza de calcul al contribuției în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie dintre cele de mai jos, nu depășește 300 lei:

(i) cadouri oferite angajaților, precum și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase;

(ii) cadouri oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie;

(iii) cadouri oferite angajaților în beneficiul copiilor minori ai acestora cu ocazia zilei de 1 iunie;

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu, potrivit repartizării de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, precum și compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

d) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția persoanelor cu rol de reprezentare a interesului public, a angajaților consulari și diplomați care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi privind sănătatea și securitatea în muncă, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au reședința și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

^[1] Lit. b) de la art. 141 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 45 din O.U.G. nr. 79/2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018.

^[2] Lit. d) de la art. 141 a fost introdusă prin art. I pct. 19 din O.U.G. nr. 50/2015, în vigoare de la 1 ianuarie 2016.

^[3] Lit. b) de la art. 142 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 64 din O.G. nr. 16/2022, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2023.

g)^[1] indemnizația de delegare, indemnizația de detașare, inclusiv indemnizația specifică detașării transnaționale, prestațiile suplimentare primite de lucrătorii mobili prevăzuți în Hotărârea Guvernului nr. 38/2008, cu modificările ulterioare, precum și orice alte sume de aceeași natură, primite de salariați potrivit legislației în materie, pe perioada desfășurării activității în altă localitate, în țară sau în străinătate, în interesul serviciului, în limita plafonului stabilit la art. 76 alin. (2) lit. k), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

h) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. l), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

i) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. m), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare. Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfășurării activității;

j) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. n), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare.

Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfășurării activității;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură primite de persoanele fizice care desfășoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării și detașării, în altă localitate, în țară și în alte state, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare;

l) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

m) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice, potrivit legii;

n) cheltuielile efectuate de angajatori/plătitori pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajaților, administratorilor stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat și directorilor care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pregătire legată de activitatea desfășurată de persoanele respective pentru angajator/plătitor;

o) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării și la momentul exercitării acestuia;

q)^[2] *abrogată*;

^[1] Lit. g) de la art. 142 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 64 din O.G. nr. 16/2022, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2023.

^[2] Lit. q) de la art. 142 a fost abrogată prin art. LIII pct. 93 din O.U.G. nr. 115/2023, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2024.

r)^[1] biletele de valoare sub forma tichetelor de masă, voucherelor de vacanță, tichetelor de creșă, tichetelor culturale, acordate potrivit legii;

s) următoarele avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă:

1. utilizarea în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50%, prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. Ț);

2.^[2] *abrogat*;

3. hrana și drepturile de hrană acordate potrivit legii;

4. hrana acordată de angajatori angajaților, în cazul în care potrivit legislației în materie este interzisă introducerea alimentelor în incinta unității;

5. permisele de călătorie pe orice mijloc de transport, acordate în interes de serviciu;

6.^[3] *abrogat*;

7.^[4] avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. l) care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, aflate în proprietatea sau folosința persoanelor juridice care aplică regimul de impozitare al microîntreprinderilor sau impozitul specific unor activități;

ș) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

ț)^[5] *abrogată*;

ț)^[6] veniturile obținute de către persoanele fizice care desfășoară activități în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din cap. IV secțiunea a 3-a al anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;

u)^[7] avantajele în natură acordate persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor ca urmare a ocupării unor funcții considerate de către angajator/plătitor esențiale pentru desfășurarea activității și care se află în izolare preventivă la locul de muncă sau în zone special dedicate în care nu au acces persoane din exterior, pentru o perioadă stabilită de angajator/plătitor, în cazul instituirii stării de asediu, de urgență sau de alertă, potrivit legii;

v)^[8] *abrogată*;

w)^[9] *abrogată*^[10];

^[1] Lit. r) de la art. 142 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XXIV pct. 9 din O.U.G. nr. 130/2021, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial a O.U.G. nr. 130/2021 (18 decembrie 2021).

^[2] Pct. 2 al lit. s) de la art. 142 a fost abrogat prin art. I pct. 65 din O.G. nr. 16/2022, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2023.

^[3] Pct. 6 al lit. s) de la art. 142 a fost abrogat prin art. I pct. 65 din O.G. nr. 16/2022, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2023.

^[4] Pct. 7 al lit. s) de la art. 142 a fost introdus prin art. I pct. 102 din Legea nr. 296/2020, dispoziții aplicabile începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial a Legii nr. 296/2020 (21 decembrie 2020).

^[5] Lit. t) de la art. 142 a fost introdusă prin art. I pct. 15 din O.U.G. nr. 84/2016 și a fost abrogată prin art. II pct. 2 din O.U.G. nr. 26/2019, aplicabil începând cu veniturile lunii mai 2019.

^[6] Lit. Ț) de la art. 142 a fost introdusă prin art. 9 pct. 2 din O.U.G. nr. 9/2017 și este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 46 din O.U.G. nr. 79/2017, în vigoare de la 1 ianuarie 2018.

^[7] Lit. u) de la art. 142 a fost introdusă prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 48/2020 și este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 103 din Legea nr. 296/2020, dispoziții aplicabile începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial a Legii nr. 296/2020 (21 decembrie 2020).

^[8] Lit. v) de la art. 142 a fost introdusă prin art. 20 pct. 3 din O.U.G. nr. 181/2020 și a fost abrogată prin art. I pct. 65 din O.G. nr. 16/2022, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2023.

^[9] Lit. w)-z) de la art. 142 au fost introduse prin art. I pct. 104 din Legea nr. 296/2020, dispoziții aplicabile începând cu veniturile aferente lunii următoare publicării în Monitorul Oficial a Legii nr. 296/2020 (21 decembrie 2020).

^[10] Lit. w) de la art. 142 a fost abrogată prin art. I pct. 65 din O.G. nr. 16/2022, aplicabil începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2023.

Titlul VI. Controlul fiscal

Capitolul I. Inspecția fiscală

Art. 113. Obiectul inspecției fiscale. (1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

b)^[1] verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului, inclusiv din fișierul standard de control fiscal;

c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

e) solicitarea de informații de la terți;

f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;

g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;

h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;

i)^[2] stabilirea bazei de impozitare, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;

j) sancționarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislației fiscale și contabile constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale și contabile;

k) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;

l) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.

(3) Nu intră în atribuțiile inspecției fiscale efectuarea de constatări tehnico-științifice sau orice alte verificări solicitate de organele de urmărire penală în vederea lămuririi unor fapte ori împrejurări ale cauzelor aflate în lucru la aceste instituții.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală (M. Of. nr. 965 din 28 decembrie 2015).

Art. 114. Persoanele supuse inspecției fiscale. Inspecția fiscală se exercită asupra oricăror persoane și entități, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere sau plată a obligațiilor fiscale prevăzute de lege.

^[1] Lit. b) de la alin. (2) al art. 113 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 11/2021, în vigoare de la 1 ianuarie 2022.

^[2] Lit. i) de la alin. (2) al art. 113 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

Art. 115. Formele și întinderea inspecției fiscale. (1) Formele de inspecție fiscală sunt:

a) inspecția fiscală generală, care reprezintă activitatea de verificare a modului de îndeplinire a tuturor obligațiilor fiscale și a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce revin unui contribuabil/plătitor, pentru o perioadă de timp determinată;

b) inspecția fiscală parțială, care reprezintă activitatea de verificare a modului de îndeplinire a uneia sau mai multor obligații fiscale, precum și a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă, ce revin unui contribuabil/plătitor pentru o perioadă de timp determinată.

(2) Organul de inspecție fiscală decide asupra efectuării unei inspecții fiscale generale sau parțiale, pe baza analizei de risc.

(3) Inspecția fiscală se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, dacă acestea prezintă interes pentru aplicarea legislației fiscale/contabile.

Art. 116. Metode de control. (1)^[1] Pentru efectuarea inspecției fiscale se pot folosi următoarele metode:

a) inspecția prin sondaj care constă în activitatea de verificare selectivă a perioadelor impozabile, documentelor și operațiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale;

b) inspecția exhaustivă care constă în activitatea de verificare a tuturor perioadelor impozabile, precum și a documentelor și operațiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale;

c) inspecția electronică, care constă în activitatea de verificare a contabilității și a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare și testare asistate de instrumente informatice specializate.

(2) Selectarea documentelor și a operațiunilor semnificative se apreciază de inspector.

(3) În cazul efectuării inspecției fiscale de către organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot aproba metode și proceduri de sondaj.

Art. 117. Perioada supusă inspecției fiscale. (1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale.

(2)^[2] Selectarea perioadelor care vor fi supuse inspecției fiscale se efectuează de organul fiscal în funcție de riscul fiscal identificat. Inspecția fiscală se poate extinde, cu respectarea alin. (1) și asupra celorlalte perioade fiscale neverificate.

Art. 118. Reguli privind inspecția fiscală. (1) Activitatea de inspecție fiscală se organizează și se desfășoară în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare. Condițiile pentru întocmirea programelor se aprobă astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul inspecției fiscale efectuate de organul fiscal central;

b) prin acte ale autorităților administrației publice locale emise în condițiile legii, în cazul inspecției fiscale efectuate de organul fiscal local^[3].

(2)^[4] Inspecția fiscală se exercită pe baza principiilor independenței, unicității, autonomiei, ierarhizării, teritorialității și descentralizării.

(3) Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare tip de creanță fiscală și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

^[1] Alin. (1) al art. 116 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.G. nr. 30/2017, în vigoare de la 3 septembrie 2017.

^[2] Alin. (2) al art. 117 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 21 din O.G. nr. 30/2017, în vigoare de la 3 septembrie 2017.

^[3] Potrivit art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026, la art. 118, după alin. (1) se introduce alin. (1), cu următorul cuprins: „(1) Activitatea de inspecție fiscală efectuată de organul fiscal central se organizează în baza programelor întocmite la nivel central”.

^[4] Potrivit art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026, la art. 118, alin. (2) va avea următorul cuprins: „(2) Inspecția fiscală se exercită, în cazul organului fiscal local, pe baza principiilor independenței, unicității, autonomiei, ierarhizării, teritorialității și descentralizării, iar în cazul organului fiscal central se exercită pe baza principiilor independenței, unicității, autonomiei ierarhizării și deconcentrării”.

(4)^[1] La începerea inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală trebuie să prezinte contribuabilului/plătitorului legitimația de inspecție și ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de inspecție fiscală. Legitimația de inspecție și ordinul de serviciu pot fi prezentate și prin utilizarea mijloacelor video de comunicare la distanță. În cazul organului fiscal central, prezentarea legitimației de inspecție și a ordinului de serviciu se realizează conform procedurii aprobate prin ordin al președintelui ANAF. Începerea inspecției fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control ori de câte ori există obligația ținerii acestuia.

(5) Inspecția fiscală are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă.

(6) Inspecția fiscală se efectuează în așa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a contribuabilului/plătitorului și să utilizeze eficient timpul stabilit pentru efectuarea inspecției fiscale.

(7) La finalizarea inspecției fiscale, contribuabilul/plătitorul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru inspecția fiscală. În declarație se menționează și faptul că au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispoziție de contribuabil/plătitor.

(8) Contribuabilul/Plătitorul are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia inspecției fiscale, în termenele și condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală.

Legislație conexă: ► O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală (M. Of. nr. 965 din 28 decembrie 2015); ► O.P.A.N.A.F. nr. 3833/2015 pentru aprobarea formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală” (M. Of. nr. 983 din 30 decembrie 2015); ► O.P.A.N.A.F. nr. 2117/2018 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate în activitatea de verificare a situației fiscale personale (M. Of. nr. 766 din 5 septembrie 2018); ► O.P.A.N.A.F. nr. 1722/2021 privind legitimațiile de verificare fiscală (M. Of. nr. 1109 din 22 noiembrie 2021); ► O.P.A.N.A.F. nr. 1229/2023 pentru aprobarea Procedurii de prezentare a legitimației de inspecție fiscală și a ordinului de serviciu în cadrul acțiunilor de inspecție fiscală (M. Of. nr. 756 din 21 august 2023).

Art. 119.^[2] Competența de efectuare a inspecției fiscale. (1) Inspecția fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit și neîngrădit de organul fiscal competent potrivit cap. I și II ale titlului III. Organele fiscale care sunt competente să efectueze inspecția fiscală sunt denumite în sensul prezentului capitol *organe de inspecție fiscală*.

(2)^[3] Prin excepție de la prevederile alin. (1), competența de efectuare a inspecției fiscale în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central poate fi stabilită prin ordin al președintelui A.N.A.F. și în sarcina altor organe fiscale care nu au competență potrivit cap. I al titlului III.

Art. 120.^[4] Reguli speciale privind competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central. (1) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot constitui, la nivelul aparatului central, structuri care au competență în efectuarea inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării.

(2) Competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

^[1] Alin. (4) al art. 118 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 188/2022, punct modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 388/2023, în vigoare de la 16 decembrie 2023.

^[2] Potrivit art. I pct. 14 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026, art. 119 va avea următorul cuprins: „**Art. 119. Competența de efectuare a inspecției fiscale.** (1) *Inspeția fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit și neîngrădit de organul fiscal central competent potrivit art. 29 sau organul fiscal local competent potrivit art. 37 și 38. Organele fiscale care sunt competente să efectueze inspeția fiscală sunt denumite, în sensul prezentului capitol, organe de inspeția fiscală.* (2) *Prin excepție de la prevederile art. 30, în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central, organele de inspeția fiscală au competența de efectuare a inspeției fiscale pe întreg teritoriul țării.* (3) *Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul verificării documentare efectuate de către structurile de inspeția fiscală din cadrul organului fiscal central.*”

^[3] Alin. (2) al art. 119 a fost introdus prin art. I pct. 12 din O.G. nr. 11/2022, în vigoare de la 3 februarie 2022.

^[4] Potrivit art. I pct. 15 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026, art. 120 se abrogă.

(3) În cazul delegării competenței potrivit alin. (2), organul de inspecție fiscală căruia i s-a delegat competența înștiințează contribuabilul/plătitorul despre delegarea de competență.

Legislație conexă: ► O.P.A.N.A.F. nr. 3696/2015 pentru stabilirea unor competențe de exercitare a inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării (M. Of. nr. 947 din 22 decembrie 2015); ► O.P.A.N.A.F. nr. 767/2016 privind condițiile de delegare a competenței altui organ de inspecție fiscală pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală (M. Of. nr. 150 din 26 februarie 2016).

Art. 121. Selectarea contribuabililor/plătitorilor pentru inspecție fiscală. (1)^[1] Selectarea contribuabililor/plătitorilor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului. Nivelul riscului se stabilește pe baza analizei de risc.

(2) Contribuabilul/Plătitorul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul solicitărilor primite de la alte instituții ale statului, precum și în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.

Art. 121¹.^[2] **Notificarea de conformare emisă de organul fiscal central în cazul inspecției fiscale.** (1) Pentru contribuabilii/plătitorii prezumtivi a fi selectați pentru efectuarea inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală transmite acestora, în scris, o notificare de conformare cu privire la riscurile fiscale identificate în scopul reanalizării de către aceștia a situației fiscale și, după caz, de a depune sau de a corecta declarațiile fiscale.

(2) Prin notificare se comunică contribuabilului/plătitorului că în termen de 30 de zile de la data comunicării notificării are posibilitatea să depună sau să corecteze declarațiile fiscale. Până la expirarea acestui termen, organul de inspecție fiscală nu întreprinde nicio acțiune în vederea selectării pentru efectuarea inspecției fiscale.

(3) Depunerea sau corectarea declarațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor nu împiedică selectarea pentru efectuarea inspecției fiscale, însă numai după împlinirea termenului prevăzut la alin. (2).

(4) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (2) contribuabilii/plătitorii cu risc fiscal ridicat care nu au remediat riscurile fiscale pentru care au fost notificați sunt supuși obligatoriu unei inspecții fiscale sau unei verificări documentare.

(5) Modelul notificării de conformare, periodicitatea emiterii notificărilor, precum și procedura de notificare se aprobă prin ordin al președintelui ANAF.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 420/2023 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Notificare de conformare emisă de organul de inspecție fiscală”, a procedurii de notificare și a periodicității de emitere, precum și pentru modificarea anexei nr. 1 a la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.711/2015 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală (M. Of. nr. 291 din 6 aprilie 2023).

^[1] Potrivit art. I pct. 16 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026, la art. 121, alin. (1) va avea următorul cuprins: „(1) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, selectarea contribuabililor/plătitorilor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului. Nivelul riscului se stabilește pe baza analizei de risc. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, selectarea contribuabililor/plătitorilor pentru efectuarea acțiunii de inspecție fiscală se efectuează la nivelul aparatului central al ANAF, în funcție de nivelul riscului stabilit pe baza analizei de risc”.

Potrivit art. I pct. 17 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026, la art. 121, după alin. (1) se introduce alin. (1)¹, cu următorul cuprins: „(1)¹ Prin excepție de la alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, contribuabilii/plătitorii pot fi selectați în mod aleatoriu pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală. Termenii și condițiile în care se realizează selectarea aleatorie se stabilesc prin ordin al președintelui ANAF. Într-un an calendaristic, procentul maximal de contribuabili/plătitori selectați în mod aleatoriu nu poate depăși 10% din totalul contribuabililor/plătitorilor selectați pentru efectuarea inspecției fiscale în anul respectiv. Depășirea procentului de 10% reprezintă abatere disciplinară, iar conducătorul structurii de inspecție fiscală are obligația să ia măsuri de sancționare a persoanelor vinovate”.

^[2] Art. 121¹ a fost introdus prin art. I pct. 18 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

Art. 122. Avizul de inspecție fiscală. (1) Înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală are obligația să înștiințeze, în scris, contribuabilul/plătitorul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

(2) Avizul de inspecție fiscală se comunică contribuabilului/plătitorului, înainte de începerea inspecției fiscale, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;
- b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili/plătitori.

(3) Contribuabilul/Plătitorul poate renunța la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspecție fiscală prevăzut la alin. (2).

(4) Avizul de inspecție fiscală se comunică la începerea inspecției fiscale în următoarele situații:

a) în cazul efectuării unei inspecții fiscale la un contribuabil/plătitor aflat în procedura de insolvență;

b) în cazul în care, ca urmare a unui control inopinat, se impune începerea imediată a inspecției fiscale;

c) pentru extinderea inspecției fiscale la perioade sau creanțe fiscale, altele decât cele cuprinse în avizul de inspecție fiscală inițial;

d) în cazul refacerii inspecției fiscale ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației;

e) în cazul unor cereri ale contribuabilului/plătitorului pentru a căror soluționare, ca urmare a analizei de risc, este necesară efectuarea inspecției fiscale.

(5) În cazul prevăzut la alin. (2), după primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul/plătitorul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge prin decizie emisă de conducătorul activității de inspecție fiscală care se comunică contribuabilului. În cazul în care cererea de amânare a fost admisă, în decizie se menționează și data la care a fost reprogramată inspecția fiscală.

(6) În cazul prevăzut la alin. (4), contribuabilul/plătitorul poate solicita suspendarea inspecției fiscale. Prevederile art. 127 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Avizul de inspecție fiscală cuprinde:

a) temeiul juridic al inspecției fiscale;

b) data de începere a inspecției fiscale;

c) obligațiile fiscale, alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă, precum și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;

d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale;

e)^[1] posibilitatea depunerii sau corectării declarației de impunere aferentă perioadelor și creanțelor fiscale ce vor face obiectul inspecției fiscale, până la data începerii inspecției fiscale.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală (M. Of. nr. 965 din 28 decembrie 2015).

Art. 123. Începerea inspecției fiscale. (1) În situația în care data de începere a inspecției fiscale înscrisă în aviz este ulterioară împlinirii termenului prevăzut la art. 122 alin. (2), inspecția fiscală nu poate începe înainte de data înscrisă în aviz.

(2)^[2] Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control, dacă există obligația ținerii acestuia. În cazul contribuabilului/plătitorului care nu ține sau nu prezintă organului de inspecție fiscală registrul unic de control, această dată se înscrie într-un proces-verbal de constatare. Procesul-verbal de constatare se semnează de către organul de inspecție fiscală și de către contribuabil/plătitor și se înregistrează la registratura contribuabilului/plătitorului ori de câte ori există o astfel de registratură.

^[1] Lit. e) de la alin. (7) al art. 122 a fost introdusă prin art. I pct. 19 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[2] Alin. (2) al art. 123 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.U.G. nr. 188/2022, punct modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 388/2023, în vigoare de la 16 decembrie 2023.

(3)^[1] În cazul în care inspecția fiscală se desfășoară în spațiile de lucru ale contribuabilului/plătitorului și nu poate începe în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data prevăzută în aviz, contribuabilul/plătitorul este înștiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției fiscale.

(4)^[2] În cazul în care inspecția fiscală se desfășoară la sediul organului de inspecție fiscală, data începerii inspecției fiscale este data prevăzută în aviz. Dacă inspecția fiscală nu poate începe la data prevăzută în aviz, cel târziu la data împlinirii acesteia, contribuabilul/plătitorul este înștiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției fiscale.

Art. 124. Obligația de colaborare a contribuabilului/plătitorului. (1) La începerea inspecției fiscale, contribuabilul/plătitorul trebuie informat că poate numi persoane care să dea informații. Dacă informațiile furnizate de contribuabil/plătitor sau de către persoana numită de acesta sunt insuficiente, atunci organul de inspecție fiscală se poate adresa și altor persoane pentru obținerea de informații necesare realizării inspecției fiscale.

(2)^[3] Contribuabilul/Plătitorul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal. De comun acord cu organele de inspecție fiscală, colaborarea contribuabilului/plătitorului la constatarea stărilor de fapt fiscale se poate realiza și prin utilizarea mijloacelor electronice de comunicare la distanță.

(3) Pe toată durata exercitării inspecției fiscale contribuabilul/plătitorul are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

Art. 125. Locul și timpul desfășurării inspecției fiscale. (1)^[4] Inspecția fiscală se desfășoară, de regulă, la sediul organului de inspecție fiscală.

(2) Din inițiativa organului de inspecție fiscală sau la solicitarea motivată a contribuabilului/plătitorului, inspecția fiscală se poate desfășura în spațiile de lucru ale contribuabilului/plătitorului. Cererea contribuabilului/plătitorului se soluționează în termen de maximum 3 zile de la înregistrare. În cazul în care cererea nu este soluționată în termenul de 3 zile, aceasta se consideră acceptată tacit. Schimbarea locului de desfășurare a inspecției fiscale se poate realiza și pe parcursul inspecției fiscale. Contribuabilul/Plătitorul trebuie să pună la dispoziție un spațiu adecvat, precum și logistica necesară desfășurării inspecției fiscale. Dacă nu există sau nu poate fi pus la dispoziție un spațiu de lucru adecvat pentru derularea inspecției fiscale, atunci activitatea de inspecție se desfășoară la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul/plătitorul.

(3) Indiferent de locul unde se desfășoară inspecția fiscală, organul de inspecție fiscală are dreptul să inspecteze locurile în care se desfășoară activitatea, sau unde se află bunurile impozabile, în prezența contribuabilului/plătitorului ori a unei persoane desemnate de acesta.

(4)^[5] În cazul în care inspecția fiscală se desfășoară în spațiile de lucru ale contribuabilului/plătitorului, aceasta se realizează, de regulă, în timpul programului de lucru al contribuabilului/plătitorului. Inspecția fiscală se poate desfășura și în afara programului de lucru al contribuabilului/plătitorului, cu acordul scris al acestuia și cu aprobarea conducătorului organului de inspecție fiscală.

^[1] Alin. (3) al art. 123 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[2] Alin. (4) al art. 123 a fost introdus prin art. I pct. 21 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[3] Alin. (2) al art. 124 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din O.G. nr. 31/2022, în vigoare de la 3 septembrie 2022.

^[4] Alin. (1) și (2) ale art. 125 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 22 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[5] Alin. (4) al art. 125 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

(5)^[1] În cazul în care inspecția fiscală se desfășoară la sediul organului fiscal, aceasta se realizează în timpul programului de lucru al organului fiscal. Inspecția fiscală se poate desfășura și în afara programului de lucru al organului fiscal, dacă nu este necesară prezența contribuabilului/plătitorului, cu aprobarea conducătorului organului de inspecție fiscală.

Art. 126. Durata efectuării inspecției fiscale. (1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organul de inspecție fiscală, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de:

a)^[2] 180 de zile pentru contribuabilii mari, pentru contribuabilii/plătitorii care au sedii secundare, indiferent de rezidență, precum și pentru contribuabilii nerezidenți;

b) 90 de zile pentru contribuabilii mijlocii;

c) 45 de zile pentru ceilalți contribuabili.

(2)^[3] În cazul în care inspecția fiscală nu se finalizează într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1) în care nu se includ perioadele de suspendare legală a inspecției fiscale, inspecția fiscală încetează, fără a se emite raport de inspecție fiscală și decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere. În acest caz, organul de inspecție fiscală poate relua inspecția, cu aprobarea organului ierarhic superior celui care a aprobat inspecția fiscală inițială, o singură dată pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, cu respectarea prevederilor art. 117 alin. (1).

(2)^[4] În cazul în care inspecția fiscală a început și intervine încetarea persoanei juridice sau decesul persoanei fizice ca subiecte de drept fiscal, inspecția fiscală continuă cu succesorii persoanei respective, dacă aceștia există. În acest caz, creanța fiscală se stabilește pe numele succesorilor. În cazul în care nu există succesorii inspecția fiscală încetează.

(2)¹ Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2)¹ se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(3) În cazul încetării inspecției fiscale potrivit alin. (2), prevederile art. 111 alin. (2) lit. b) nu sunt aplicabile.

Art. 127. Suspendarea inspecției fiscale. (1) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în oricare din următoarele situații și numai dacă apariția acestei situații împiedică finalizarea inspecției fiscale:

a) pentru desfășurarea unuia sau mai multor controale încrucișate în legătură cu actele și operațiunile efectuate de contribuabilul/plătitorul supus inspecției fiscale;

b) pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de organul de inspecție fiscală, inclusiv în situația în care acestea privesc elaborarea și prezentarea dosarului prețurilor de transfer;

c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale;

d) pentru efectuarea unei expertize, potrivit art. 63;

e) pentru efectuarea de cercetări specifice în vederea identificării unor persoane sau stabilirii realității unor tranzacții;

f) pentru solicitarea de informații sau documente de la autorități, instituții ori terți, inclusiv de la autorități fiscale din alte state, în legătură cu obiectul inspecției fiscale;

g) pentru finalizarea unor acțiuni de control fiscal efectuate în condițiile legii la același contribuabil/plătitor care pot influența rezultatele inspecției fiscale;

^[1] Alin. (5) al art. 125 a fost introdus prin art. I pct. 23 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[2] Lit. a) de la alin. (1) al art. 126 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 12 din O.G. nr. 31/2022, în vigoare de la 3 septembrie 2022.

^[3] Alin. (2) al art. 126 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 24 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[4] Alin. (2)¹ și (2)² ale art. 126 au fost introduse prin art. I pct. 25 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.